

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie [...] **K.S.**

skazanego za czyn z art. 228§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 4 lipca 2023r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 4 lutego 2022r., sygn. akt So. [...], utrzymanego w części w mocy wyrokiem

Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2022r., sygn. akt I KA 8/22

na podstawie art. 532§1 i §3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie wówczas, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera. Obrona wskazała jedynie na wagę podniesionych w sprawie zarzutów, nie poświęcając w uzasadnieniu kasacji złożonemu wnioskowi żadnej argumentacji.

Stwierdzić zatem wypada, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do wstrzymania wykonania kary. Nie można bowiem zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Obrońca sformułował w nadzwyczajnym środku odwoławczym zarzuty o charakterze bezwzględnych przesłanek odwoławczych, określonych w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., mających swoje źródło w zasiadaniu w składzie sądu orzekającego Sądu I instancji sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego, który został delegowany do Wojskowego Sądu Okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, na podstawie art. 26§1 Ustawy prawo o ustroju sądów wojskowych.

Podkreślić na wstępie należy, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532§1 k.p.k. wniosku, nie może być kompleksowa merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych we wniosku okoliczności. Nie przesądzając kierunku przyszłego rozstrzygnięcia podnieść trzeba, biorąc pod uwagę aktualną linię orzeczniczą Sądu Najwyższego, że przedwczesne byłoby twierdzenie, iż w sprawie już obecnie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[f.n]